

ការសំភាសន៍របស់អ៊ីស្រី ប្រុក វ៉ែន

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍គេមានឈ្មោះ ជាងស៊ីអិល ខ៖ អ្នកដែលអោយគេសំភាសន៍ ប្រុក វ៉ែន

ការសង្ខេបប្រវត្តិរបស់អ៊ីស្រី ប្រុក វ៉ែន

អ៊ីស្រី ប្រុក វ៉ែន មាន អ៊ីស្រី ប្រុក វ៉ែន មានភេទស្រីអ៊ីស្រី ប្រុក វ៉ែន
មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅភូមិ។

ក៖

ចឹងជាដំបូងខ្ញុំសូមអរគុណច្រើនអ៊ីដែលបានអោយខ្ញុំពិភាក្សាពីការសំភាសន៍ពីប្រវត្តិរបស់អ៊ី
ហើយការពិភាក្សាពីការសំភាសន៍

នេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយសកលវិទ្យាល័យមួយដែលនៅអាមេរិចដែលមានឈ្មោះថាBYU
ហើយដោយសារតែសកលវិទ្យាល័យមានគោលបំណងចង់រក្សាពីប្រវត្តិប្រជាជនខ្មែរដើម្បី
ទុកអោយកូនចៅ ជំនាន់ក្រោយៗពួកគាត់បានស្គាល់ពីប្រវត្តិរបស់ឪពុកម្តាយ

នឹងប្រវត្តិរបស់ដូចគា ចឹងនៅពេលដែលខ្ញុំបាន

ពិភាក្សាពីការសំភាសន៍អ៊ីហើយខ្ញុំនឹងដាក់ការសំភាសន៍មួយនេះទៅក្នុងវេបសាយរបស់សា
លាដែលមានឈ្មោះថា www.cambodianoralhistories.byu.edu ចឹងហាសអ៊ី

ចឹងតើអ៊ីយល់ព្រមដើម្បីអោយខ្ញុំដាក់ការសំភាសន៍

មួយនេះទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែលទេអ៊ី?

ខ៖ អានឹងសំភាសន៍យកធ្វើអីគេដែរក្លាយ?

ក៖ ដាក់ដើម្បីតំកល់ដើម្បីដាក់ទុកអោយកូនចៅរបស់អ៊ីបានស្គាល់ពីប្រវត្តិរបស់អ៊ី?

ខ៖ ចុះដាក់ទៅមានអីក្លាយ

ក៖ បាទចឹងសំរាប់ខ្ញុំជាអ្នកដែលសំភាសន៍អ៊ីខ្ញុំមានឈ្មោះថា ជាង ស៊ីអិល

ហើយការសំភាសន៍មួយនេះត្រូវបាន ធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី23 ខែ2 ឆ្នាំ2018

ហើយការសំភាសន៍មួយនេះត្រូវបានធ្វើនៅភូមិដក់ពរ យវល្លីសរ ស្រុកសំរោងទង
ខេត្តកំពង់ស្ពឺ?

ខ៖ ចាំ!!!!នឹងហើយ

ក៖ ចឹងសំរាប់អ៊ុំមានឈ្មោះពេញនឹងឈ្មោះអីគេដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំឈ្មោះអីម ថន

ក៖ ចុះមានឈ្មោះហៅក្រៅដែរទេអ៊ុំ?

ខ៖ មានដែរតើនឹង

ក៖ ឈ្មោះអីគេដែរទៅអ៊ុំ?

ខ៖ ឈ្មោះពៅ

ក៖ ឈ្មោះពៅ ចុះកាលពីក្មេងនឹងមាននរណាហៅឈ្មោះអ៊ុំអីផ្សេងទៀតទេអ៊ុំ?

ខ៖ អត់មានទេនឹងគេហៅតែចឹងហាសអូន

ក៖ ចុះសព្វថ្ងៃនឹងអ៊ុំអាយុប៉ុន្មានដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំអាយុ57ឆ្នាំ

ក៖ ចុះអ៊ុំមានចងចាំថាអ៊ុំកើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរទេអ៊ុំ?

ខ៖ ដូចជាក្មេងហើយក្មួយខ្ញុំកើតនៅឆ្នាំ2062

ក៖ នៅឆ្នាំ1962ហីអ៊ុំ?

ខ៖ ចាំ!នៅឆ្នាំ1962នឹង

ក៖ ចុះសំរាប់ឆ្នាំចំនួនគតិនឹងអ៊ុំមានដឹងថាអ៊ុំឆ្នាំអីគេដែរទេអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំឆ្នាំខាលនឹង

ក៖ អ៊ុំឆ្នាំខាលណាអ៊ុំ ចុះអ៊ុំកើតនៅណាដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំកើតនៅព្រៃរាំងហោសនេះមិនមែនភូមិខ្ញុំទេនេះហោសនៅភូមិខ្ញុំខាងលិចហោស

ក៖ នៅភូមិអី ឃុំអី ស្រុកអីអ៊ុំ?

ខ៖ តែយើងនៅនេះចឹងយើងដាក់នៅនេះទៅនឹងនៅនេះនឹងទៅ

ក៖ បាទនៅភូមិដក់ពរនឹងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ ចាំៗៗ!!!នឹងហើយ

ក៖ ចុះសំរាប់អ្វីមានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់ដែរអី?

ខ៖ កាលពីជំនាន់អាពតនឹងមានបងប្អូន៩នាក់ប៉ុន្តែឥឡូវនឹងនៅសល់តែ៤នាក់ទេក្មួយ

ក៖ អូ!ចឹងមានន័យថាស្លាប់អស់៥នាក់ហោស

ប៉ុន្តែអ្វីមានចងចាំឈ្មោះពួកគាត់ទាំងអស់ទេអី?

ខ៖ អ្នកស្លាប់ហោស?

ក៖ ទាំងអ្នកស្លាប់នឹងអ្នកនៅរស់ហោស?

ខ៖ មានចងចាំតើអូន

ក៖ ប៉ុន្តែមានស្រីប៉ុន្មាននាក់ ហើយនឹងមានប្រុសប៉ុន្មាននាក់ដែរអី?

ខ៖ ប្រុសមានតែ២ទេ សំរាប់ស្រីនឹងមាន៦នាក់

ក៖ ចុះអីជាកូនទីប៉ុន្មានដែរអី?

ខ៖ ខ្ញុំកូន៧គេនឹង

ក៖ អូ!ចឹងបងៗរបស់អ្វីនឹងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរឈ្មោះទាំងអស់ហោសអី?

ខ៖ ឈ្មោះទីមួយនឹងប៉ុន្តែបងស្លាប់ហើយណាស់អូនឈ្មោះ គុណ

ក៖ ឈ្មោះយាយគុណ?

ខ៖ ឈ្មោះអីម គុណនឹង ដល់ឈ្មោះទីពីរនឹងឈ្មោះអីម គយ ឈ្មោះអីម ថាច ហើយឈ្មោះ
អីម ថោង ហើយនឹងខ្ញុំអីម ថន

ក៖ អូ!នឹងអ្នកដែរនៅរស់នឹង?

ខ៖ ចាំៗៗ!អ្នកដែរនៅរស់នឹងមានតែយាយអីម គយ ហើយឈ្មោះអីម ថាច
នឹងឈ្មោះអីមថោង មានតែ៤នាក់នឹងទេ

ក៖ បាទហើយនឹងអី?

ខ៖ ចាំ!នឹងហើយ

ក៖ ចុះអ្វីធ្លាប់ចងចាំអនុស្សាវរីយ៍អីគេកាលពីនៅក្មេងៗជាមួយពួកគាត់ហាស
ដូចជាលេងឡើងបាយឡូ លេងបិទពូន

ខ៖

កាលបីជំនាន់ណាមិនបានលេងអីទេក្នុងអើយកាលនៅតូចនឹងយើងអាពាហ៍នឹងរហូតចឹង
ទៅ ហើយបានលេងអីអាពាហ៍មិនអោយលេងទេ អាពាហ៍នឹងយើងអត់ចាយលុយ

ក៖ ប៉ុន្តែធ្លាប់ទៅវាលស្រែអីជាមួយគ្នាតើហីអ្វី?

ខ៖ អត់ទេកាលណាខ្ញុំប្រហែលជាកំពស់នេះ

ក៖ អូ!ចឹងទេហោស?

ខ៖ ហើយខ្ញុំអត់ដែរពាក់អាវ ពាក់តែខោមួយនឹងទេ

ក៖ អូ!ពេលលណាអ៊ីនៅណាដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំនៅភូមិត្រពាំងណោះបានខ្ញុំរត់ហោស

ក៖ អូ!ប៉ុន្តែបងៗរបស់អ៊ីនឹងគាត់ទៅណាទៅ?

ខ៖ បងៗរបស់ខ្ញុំនឹងនៅរត់ជុំគ្នានឹង ប៉ុន្តែគ្រាន់តែពីរបាត់នៅជំនាន់អាពាហ៍ទាំងអស់

ក៖ ប៉ុន្តែនៅបែកគ្នាមែនទេអ៊ី?

ខ៖ នៅបែកគ្នាបងៗនឹង ហើយមានប្រុសតែ2នាក់នឹងទេ ឈ្មោះបងជាន់ នឹងបងថុល

ក៖ ប៉ុន្តែឥឡូវនឹងគាត់បាត់ខ្លួនទាំងពីរនឹង?

ខ៖ ចាំ!បាត់អស់ហើយ

ក៖ ចុះអ្វីគិតថាគេជំលាសអ៊ីទៅណាវិញទៅនឹង?

ខ៖ ខ្ញុំនៅភូមិត្រពាំងនឹងដែរ

ក៖ ចុះឪពុកម្តាយរបស់អ៊ីវិញ?

ខ៖ គាត់ក៏នៅនឹងដែរ ប៉ុន្តែគាត់ស្លាប់អស់ហើយអូនអើយ

ក៖ អូ!គាត់ស្លាប់កាលពីជំនាន់ពលពតមែនទេអ៊ី?

ខ៖ ឪពុកស្លាប់ពេលដែលពលពត ឯម្តាយស្លាប់នៅពេលនេះទេ

ក៖ ចុះអ្វីគិតថាបងៗរបស់អ្វីនឹងគាត់ស្លាប់នៅជំនាន់ពលពតរឺក៏មិនមែនទេអ្វី?

ខ៖ ស្លាប់បងស្រីពីរនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែបងប្រុសពីរនាក់ទៀតបាត់ខ្លួនមិនដឹងទេ?

ខ៖ ពីរនាក់នឹងបានបាត់ជំនាន់អាពាហ៍នឹង

ក៖ ទាល់តែឥឡូវនឹងក៏មិនដឹងថាទៅណាគេដែរចឹង?

ខ៖ មិនដឹងទេនឹង

ក៖ ចុះកាលពីអ្វីនៅជំនាន់ពលពតនឹងអ្វីជាកងកុមារ?

ខ៖ ចាំ!!ជាកងកុមារ

ក៖ ចុះគេអោយអ្វីធ្វើអីគេខ្លះដែរទៅ?

ខ៖ ខ្ញុំចិញ្ចឹមជ្រូក

ក៖ គេអោយអ្វីចិញ្ចឹមជ្រូក?

ខ៖ នេះចិញ្ចឹមជ្រូកពីរនាក់ផ្ទះខាងលិចនេះនឹងតែឥឡូវនឹងវាល្មើដូចខ្ញុំចឹង

ក៖ អូ!ទៅអោយបាយជ្រូក ទៅហាន់គល់ចេកអីចឹងហើយណាអ្វី?

ខ៖ អត់ទេជំនាន់អាពាហ៍នឹងជួបជុំគ្នាទៅដកផ្ទះ

ក៖ គេអោយតៅដកផ្ទះ?

ខ៖ ទៅដកផ្ទះដើម្បីចិញ្ចឹមបបរនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែគេមានអោយយើងកើបអាចម៍ជ្រូករឺមួយក៏បាញ់អាចម៍ជ្រូកអីទេ?

ខ៖ អត់មានទេគ្រាន់តែអោយបាយបន្តិចនឹងគ្មានធ្វើអីទេនឹង

ក៖ ខាងគេនោះផ្សេងទៀតទៅនឹង?

ខ៖ ចាំ!ជ្រូកមាន20ក្បាលជាងនឹងហើយចិញ្ចឹមតែ3នាក់នឹង

ក៖ ស្លាប់ហើយច្រើនណាស់អ្នក?

ខ៖ មានច្រើនណាស់អូន

ក៖ ចុះរួចទៅរបបអាហារនឹងយ៉ាងម៉េចទៅចឹង?

ខ៖ យើងទៅបោចផ្លូវនឹងដើម្បីទៅចិញ្ច្រាំបបរបាយជ្រូកនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែរបបអាហារមនុស្សយើងវិញហាស កាលពេលណាឯហាស?

ខ៖ មានចុងភៅគេធ្វើតើអូន គេមានចុងភៅគេដាំបបរនឹងយើងមិនបានហូបបាយទេ យូរៗគេអោយ ហូបបាយបានម្តងចឹងទៅណាស់អូនកាលពីជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍

ក៖ បាទអ៊ី

ប៉ុន្តែអ្វីខ្ញុំសុំសួររបបនិច្ចបានទេត្រង់ថាអោយបាយជ្រូកនឹងយើងអោយបាយជ្រូកត្រង់ថាយើង អោយបាយជ្រូកតែមួយពេលៗរបបនិច្ចៗនឹងដូចជាយើងមិនត្រូវមានបញ្ហាអីត្រូវយើងហត់ ទេណាអ៊ី?

ខ៖ អត់អីទេគ្រាន់តែពីដើមនឹងយើងហូបតែបបរនឹង វាហៅហាសអូនជំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍អត់អោយហូបបាយទេបួនទៅប្រាំខែនឹងគេអោយហូបបាយបានម្តងនឹង

ក៖ ចុះកាលអ្វីនៅជំនាន់កងកុមារនឹងនៅគ្នាច្រើនមែនទេអ្វី?

ខ៖ នៅច្រើនណាស់នៅរាប់ពាន់កុមារណោះនៅគេហៅត្រពាំងណ៍ន

ក៖ បាទចុះអ្នកមកអោយបាយជ្រូកនឹងមានច្រើនដែរ?

ខ៖ មានតែ5-6នាក់នឹងក្មេងៗគ្នាខ្ញុំនឹង

ក៖

ចុះគេគិតយ៉ាងម៉េចទៅអ្វីគេគិតថាមួយយើងធ្វើបែបណាបានអោយយើងសំរាកបានចឹងហាស?

ខ៖ អោយតែពេលយប់ចឹងយើង អោយតែពេលថ្ងៃមួយក៏ពេលល្ងាចនឹងអោយជ្រូកនឹងស៊ីបាយហើយ

ដល់ពេលយប់ឡើងយើងដេកទៅទៅដេកនៅកន្លែងយើងផ្សេងទៅដល់ពេលព្រឹកឡើងយើងរកអីបបរទៀតទៅណាអូនចឹង

ក: ប៉ុន្តែព្រឹកព្រលឹមឡើងថ្ងៃអីយើងទៅរកផ្លូវអីសំរាប់មកអោយជ្រកនឹង?

ខ: ចាំ!នឹងហើយ

ក: ចុះអ្វីគិតថាបងៗរបស់អ្វីពេលណាទៅណាទៅ?

ខ: បងៗរបស់ខ្ញុំកាលពីជំនាន់ពលពតហោស?

ក: បាទអ្វីបាទ?

ខ: បែកគ្នាទាំងអស់នឹងណាស់

ក: ប៉ុន្តែពួកគាត់នឹង?

ខ: គេនៅភូមិផ្សេងៗៗពីគ្នានឹង

ក: មានដឹងថាពួកគាត់ទៅណាហើយពួកគាត់ធ្វើអីទេអ្វី?

ខ: ប៉ុន្តែពេលឥឡូវនឹងនេះនៅជុំគ្នា២នាក់ទៅបុណ្យបាត់ហើយនឹងនៅតែ២នាក់ទេនឹង

ក: អូ!ប៉ុន្តែចង់និយាយថាពេលពលពតហោស គេអោយពួកគាត់ធ្វើអីគេខ្លះដែរទៅអ្វី?

ខ: ធ្វើអីជំនាន់អាពតនឹងធ្វើស្រែធ្វើអីចឹងទៅណាស់អូន

ក: ប៉ុន្តែម្តាយរបស់អ្វីនឹងធ្វើអីគេដែរ?

ខ: ម៉ែរបស់ខ្ញុំនឹងគាត់នៅផ្ទះ

ក: គេអោយនៅផ្ទះហោសអ្វី?

ខ: នៅផ្ទះមើលចៅនឹង

ក: ប៉ុន្តែកាលពីមុននឹងគេអោយនៅផ្ទះមើលចៅ?

ខ: ចាំ!នៅមើលចៅ

ក: អូ!ម៉េចចឹងអ្វីគេអោយធ្វើអីផងហោសអ្វី?

ខ៖ ម៉េចចឹងម៉េចចាស់ៗនឹងគេអោយនៅមើលក្មេងនឹង

ក៖ អូ!នៅមើលក្មេងហោស?

ខ៖ ចុះម៉ែឪទៅស្រែនឹងដុចចៅឯង

ក៖ អូ!ដោយសារតែខ្ញុំអត់ដឹងចឹងហោសអី ខ្ញុំចេះតែឆ្ងល់ចឹងហោស?

ខ៖ ចៅឯងមិនទាន់ដំនាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ហើយ

ក៖ បាទដល់ពេលចឹងតែងតែមានសំនួរច្រើនចង់សួរអីចឹងហោសអី?

ខ៖ ចាំត្រឹមត្រូវហើយចៅ

ក៖ ចឹងនៅក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំ៨ខែនឹងគឺអុំធ្វើតែអាស៊ីនរហូតតែម្តង?

ខ៖ នឹងហើយខ្ញុំនៅចិញ្ចឹមជ្រូកនឹង

ក៖

អូ!ចុះពេលដែរគេរំដោះហើយនឹងពេលណាឯគ្រួសាររបស់យើងនឹងមកនៅជុំគ្នាវិញហើយណាអី?

ខ៖ មកចឹងទៅបានមកនៅជុំគ្នា

ក៖ ចុះមកនៅជុំគ្នាចឹងមានការលំបាកអីផ្សេងទៀតអត់អី?

ខ៖ អត់ពិបាកអីទេក្នុងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំនឹងអត់ចេះលំបាកអីទេនឹង

ក៖

ប៉ុន្តែបើខ្ញុំលឺគេនិយាយថានៅពេលដែរយើងដាច់ពលពតហើយយើងនៅមានការលំបាកម្តងទៀត ត្រង់លំបាកថាយើងអត់មានអីយើងត្រូវទៅធ្វើស្រែចំការដើម្បីអាចដោះយកបាយអីមកញ៉ាំមែនទេអី?

ខ៖ ចឹងមុនដំបូងចឹងហើយក្នុងអើយធ្វើរួមធ្វើស្រែនឹង

ក៖ ធ្វើប៉ុន្តែពេលណាអត់ចាយលុយទេមែនទេអី?

ខ៖ អត់ទេនឹង

ក៖ គេដូរគ្នា?

ខ៖

គេធ្វើស្រែរួមនឹងគេបានចឹងទៅគេថ្លឹកគឺឡូចែកគ្នាហើយនឹងជំនាន់យើងទើបតែមកហាសក្លុយ

ក៖ ហើយដល់ពេលណាឯយើងដោះយកអង្ករចឹងទៅហើយចែកគ្នាញ៉ាំចឹងទៅ

ខ៖ នឹងហើយចឹង

ក៖ រួមទៅពេលដែរទិញម្ហូបអីនឹងគេដូរអង្ករដើម្បីទិញទៅ?

ខ៖ ចាំ!គេធ្វើចឹង

ក៖ ចុះរបៀបគេការនឹងគេការរបៀបណាដែរទៅអ៊ុំ កាលពីជំនាន់ណា?

ខ៖ គេការនឹងគេមានចំណងដៃ

គេមានចុងភៅគេហាសក្លុយយើងហៅគេមកណាស់ក្លុយឧបម៉ាថា

ចំណងដៃនឹងតុមានតេ70-80តុទេ ឥឡូវនឹងទាល់តែ110-120ហោស

ក៖

កាលពីជំនាន់ណាឯគេមិនទាន់ចាយលុយដល់ពេលដែរគេជួលចុងភៅមកគេធ្វើម៉េចទៅអ៊ុំ?

ខ៖ អ្វី!ការជំនាន់អាពាហ៍ហោស?

ក៖ កាលពីជំនាន់អាពាហ៍

នឹងពេលដែរជំនាន់ដាច់ពេលពតថ្មីៗៗនឹងគេមិនទាន់ចាយលុយមែនទេអ៊ុំ?

ខ៖ ពេលណាឯនៅទេ

ក៖ ចុះពេលដែរយើងការនឹងយើងធ្វើយ៉ាងម៉េចដែរទៅ?

ខ៖ យើងការនឹងយើងការតិចតួចនឹងយើងមានត្រី

មានសាច់ចឹងយើងស្លូទៅហើយហៅបងប្អូនមកហូប

ចឹងទៅគិតថាយើងមិនចង់ដៃមែនប៉ុន្តែយើងហូបហើយនឹងយើងជូនពរអ្នកការចឹងទៅហើយ

យបាត់ហើយ នឹងណាស់គ្មានអីទេក្លុយ

ក៖ អូ!ប៉ុណ្ណឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ ចាំ!មានតែប៉ុណ្ណឹង

ក៖ ចង់និយាយថានឹងម្តងគេម្តងយើងទេណអ៊ុ?

ខ៖ នឹងហើយចឹង

ក៖ ចុះកាលពីនៅក្មេងៗៗនឹងអ៊ុចូលចិត្តលេងអីគេជាមួយបងប្អូនរបស់អ៊ុដែរទៅ?

ខ៖ មិនដឹងថាលេងអីទេក្លាយអើយអត់មានអីលេងទេនៅជំនាន់ពលពតនោះ

ក៖ អ៊ុកើតមកនឹងដល់ជំនាន់ពលពតតែម្តង?

ខ៖ ចាំ!វាធ្វើអោយយើងនឹងពិបាកវេទនាណាស់

ក៖ បាទអ៊ុចឹង?

ខ៖ ប៉ុន្តែបងប្អូននឹងនេះបងថ្ងៃខ្ញុំហើយនឹង

ក៖ អូ!ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ នៅមើលក្លាយនឹងក្លាយរបស់ខ្ញុំបង្កើតតើនឹង

ក៖ ចុះអ៊ុគិតថាបងប្អូនរបស់អ៊ុនឹងសព្វថ្ងៃនឹងគាត់នៅណាខ្លះដែរទៅ?

ខ៖ នៅតែមួយភូមិនឹងទេ

ក៖ នៅក្នុងភូមិនឹងទាំងអស់គ្នាទេនឹង?

ខ៖ នៅភូមិនឹងតែ4នាក់ទេតែ2នាក់បានទៅបុណ្យបាត់ហើយនឹង នៅតែ2នាក់ទេនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែនៅក្នុងភូមិដក់ពរនឹងទាំងអស់គ្នានឹង?

ខ៖ ចាំ!នៅនឹង

ក៖ ចុះពួកគាត់ធ្វើអីគេដែរអ៊ុដើម្បីរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិតហោស?

ខ៖ គេធ្វើតែស្រែទេនឹងហើយកូនៗៗនឹងធ្វើការងាររោងចក្រ

ក៖ អូ!បាទចុះឪពុករបស់អ៊ុនឹងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ុ?

ខ៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងជីតាខ្ញុំឈ្មោះឈៀន ឪពុករបស់ខ្ញុំ

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ុំវិញ?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះសៀន

ក៖ ចុះគាត់កើតនៅឆ្នាំណាដែរអ៊ុំចងចាំទេ?

ខ៖ អត់ដឹងទេខ្ញុំដឹងថាម្តាយយាយសៀននឹងកើតឆ្នាំចរ

ក៖ គាត់កើតនៅឆ្នាំចរណាអ៊ុំ?

ខ៖ គាត់ឆ្នាំចរពីដើមនឹងចូល៩០ឆ្នាំជាងអីនឹង

ក៖ ចុះគាត់កើតនៅណាដែរអ៊ុំ?

ខ៖ គាត់កើតនៅនឹង

ក៖ គាត់កើតនៅនឹងតែម្តងហោសតា?

ខ៖ នឹងហើយនៅនឹង

ក៖ អ្ន!ចុះឪពុកម្តាយនឹងគាត់ធ្វើអីគេដែរសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរ?

ខ៖ អត់ដឹងទេក្លាយអើយគាត់ធ្វើតែស្រែទេនឹង

ក៖ ចឹងខ្ញុំអាចនិយាយជាមួយតា អ៊ុំមិនសូវដឹងច្រើនទេណាអ៊ុំ
ដោយសារតែអ៊ុំបានភ្លេចច្រើន?

ខ៖ ខ្ញុំបានភ្លេចច្រើនណាស់ក្លាយ

ក៖ ប៉ុន្តែគាត់ចាំច្រើនដែរតើហីតា?

ខ៖ ចុះគាត់បងរបស់ខ្ញុំគាត់ចាំច្រើន

ក៖ ចុះខ្ញុំអាចសុំសួរជាមួយគ្នាតែម្តងនឹងបានទេតា?

ខ៖ ថាម៉េចសួរអីគេ តាឯងដឹងអីឆ្លើយនឹងទៅ

ក៖

គ្រាន់តែខ្ញុំសួរតាអីចឹងទៅតាដឹងតាអាចឆ្លើយចឹងទៅណាស់តាដោយសារតែតាត្រូវជាបង
គាត់?

ខ៖ បាទមិនអីទេ

ក៖ ប៉ុន្តែតាគិតថាឪពុករបស់តានឹងស្លូតវីមួយក៏កាចដែរតា?

ខ៖ គាត់ស្លូតណាស់

ក៖ គាត់ស្លូតណាតា?

ខ៖ បាទគាត់ស្លូតនឹង

ក៖ ចុះម្តាយរបស់តាគាត់ធ្វើអីគេដែរសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរតា?

ខ៖ ធ្វើស្រែចំការជាមួយយាយសៀននឹងហោស?

ក៖ អត់ទេម្តាយរបស់តានឹងហោស?

ខ៖ ម្តាយយាយសៀននឹងហោស ម្តាយអ៊ុំឯងនឹងហោស?

ក៖ បាទតាគាត់ធ្វើអី?

ខ៖ គាត់ធ្វើអីគ្រាន់តែធ្វើស្រែនឹង

ក៖ គាត់ធ្វើតែស្រែទេហោសតា?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ អូ!ចុះគាត់ជាមនុស្សបែបណាដែរគាត់ស្លូតវីមួយក៏កាចដែរតា?

ខ៖ គាត់ស្លូតណាស់នឹង

ក៖ តាអង្គុយទៅតា

ខ៖ ម៉ែរបស់ខ្ញុំនឹងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំពីមុននឹងគ្មាននរណាគេពិបាកទេ

ក៖ ចុះកាលពីតានៅជាមួយពួកគាត់នឹងធ្លាប់មានអនុស្សាវរីយ៍អីជាមួយគ្នាដែរទេ
ជាមួយឪពុកម្តាយ ហោសតា?

ខ៖ មានអនុស្សាវរីយ៍អី

ក៖ ដូចជាធ្លាប់ទៅធ្វើអីគេខ្លះជាមួយគ្នាដែរចឹងហោសតា?

ខ៖ ធ្វើតែស្រែនឹងតែម្តងនឹង

ក៖ ចឹងធ្វើតែស្រែទេណាតា?

ខ៖ នឹងហើយចឹង

ក៖ ចុះឪពុករបស់គាត់មានធ្លាប់ប្រាប់ប្រវត្តិទៅតាទេ?

ខ៖ គាត់ឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងហោស?

ខ៖ បាទតាឪពុកតា?

ខ៖ គាត់ពីដើមមកឪពុករបស់គាត់នឹងជាមេឃុំ គេហៅមេស្រុកៗហោស

ក៖ បាទតាបាទ?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ ចុះម្តាយវិញតា?

ខ៖ ម្តាយនឹងធ្វើទាសករ ម្តាយអុំឈ្មឿននឹងហោស?

ក៖ បាទ ចុះគាត់?

ខ៖ ឪវរបស់គាត់នឹង

ក៖ គាត់មានធ្លាប់ប្រាប់ពីប្រវត្តិរបស់គាត់កាលពីគាត់នៅក្មេងទេតា?

ខ៖ អត់ទេខ្ញុំកើតមកខ្ញុំទាន់ដឹងតែគាត់ពីដើមមកនឹងគាត់ជាមេឃុំជីតារបស់ខ្ញុំនឹងហោស

ក៖ ចុះរួមតៅយាយតាខាងម្តាយវិញតាស្គាល់ឈ្មោះគាត់ដែរទេ?

ខ៖ ខាងម្តាយហោស?

ក៖ បាទតានឹងហើយ?

ខ៖ ខាងម្តាយនឹងឪពុករបស់គាត់នឹងឈ្មោះគង់

ក៖ ចុះម្តាយវិញតា?

ខ៖ ម្តាយនឹងឈ្មោះសៀង

ក៖ ចុះយាយតាខាងឪពុកវិញតា?

ខ៖ អូ!យាយតាខាងឪពុកនឹងខ្ញុំអត់ស្គាល់ទេនឹង

ក៖ អូ!បាទចុះគាត់កើតនៅណាដែរតាមានដឹងទេ?

ខ៖ អុំឈ្មៀននឹងហោស?

ក៖ បាទតាមានដឹងថាគាត់កើតនៅណាដែរទេ?

ខ៖ អុំឈ្មៀននឹងគាត់កើតនៅនឹងនៅឃុំនឹង

ក៖ អូ!បាទតា ចុះតាមករស់នៅខេត្តនឹងយូរនៅមករស់នៅនឹងយូរនៅ?

ខ៖

អូ!យូរហើយតាំងពីគាត់កើតមកខ្ញុំកើតមកក្រោយគាត់ទេគាត់កើតមកនៅនឹងហើយខ្ញុំកើត
ក្រោយ គាត់ទៀតហើយនឹង

ក៖ អូ!បាទ

ចុះតាដូចជាមានបងប្អូនរីមួយក៏កូនចៅណាមួយដែរទៅរស់នៅក្រៅប្រទេសទេតា?

ខ៖ ឥឡូវនឹងនេះហោស?

ក៖ បាទតាឥឡូវនឹង

ខ៖ ឥឡូវនឹងមានមួយដែរគ្រាន់តែជីដូនមួយចឹងទៅណាស់
ជីដូនមួយដែរគាត់នៅអាមេរិចហោស

ក៖ គាត់ធ្វើអីគេដែរនៅអាមេរិចនឹងតា?

ខ៖ គាត់នៅខាងនឹងឥឡូវនឹងគាត់មិនដឹងខាងស្តីទេ

ក៖ ចុះភរិយារបស់តានឹងគាត់ឈ្មោះអីគេដែរតា?

ខ៖ ភរិយាខ្ញុំហោសឈ្មោះគិន ប៉ុន្តែគេស្លាប់បាត់ហើយនឹង

ក៖ អ្វី! ចុះតាមានចងចាំថ្ងៃដែរតាបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដែរទេតា?

ខ៖ ខ្ញុំរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្លួនខ្ញុំនឹងហោស?

ក៖ បាទតានឹងហើយ

ខ៖ នៅក្នុងឆ្នាំ1970

ក៖ នៅឆ្នាំ1970ណាតា?

ខ៖ នឹងហើយនៅឆ្នាំ1970នឹង

ក៖

ចុះពេលណាងដូចជាតាជាអ្នករៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដោយខ្លួនឯងរឺមួយក៏ឪពុកម្តាយរបស់តា
ជាអ្នក រៀបអោយដែរតា?

ខ៖ ឪពុកម្តាយគាត់ជាអ្នករៀបអោយនឹង ឪពុកម្តាយជាអ្នករៀបអោយនឹង

ក៖ ចុះមានជំនូនទេជូនទៅយាយ?

ខ៖ ថាម៉េច?

ក៖ ពេលដែរតាការនឹងមានជាថ្ងៃទឹកដោះជូនទៅយាយដែរទេ?

ខ៖ ថីមិនមាន

ក៖ ប៉ុន្តែដូចជាស្តីគេដែរតាពេលណាងហាស?

ខ៖ មានយកថ្លៃផ្ទះយើងទៅដូចថាយកថ្លៃផ្ទះពីខ្ញុំចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទតាបាទ?

ខ៖ អោយថ្លៃផ្ទះទៅគាត់ទៅការណាងមានផ្លែឈើអីចឹងទៅ

ក៖ បាទតា ចុះតាចេះអានរឺមួយក៏ចេះសរសេរអក្សរខ្មែរបានល្អប៉ុណ្ណាដែរតា?

ខ៖ អ្វី! ឥឡូវនឹងខ្ញុំសរសេរអក្សរលែងចង់កើតហើយនឹងខ្ញុំភ្លេចអស់ហើយនឹង

ក៖ តារៀនបានថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរតា?

ខ៖ ខ្ញុំរៀនបានថ្នាក់ទី៧នឹងពីដើម

ក៖ អ្វី! ចុះកាលពីរៀននឹងរៀននៅសាលាណាដែរតា?

ខ៖ ខ្ញុំរៀននៅសាលាសំរោងទងហោស

ក៖ អ្វី! បាទតា ចុះតាមានមិត្តភក្តិដែរស្ម័គ្រស្មាលហើយធំឆាត់មកជាមួយគ្នាដែរទេតា?

ខ៖ ឥឡូវនឹងហោស?

ក៖ បាទតាបាទ?

ខ៖ កាលពីជំនាន់ណាចម្ងិនមាន

ក៖ ពួកគាត់មានឈ្មោះអីគេខ្លះដែរទៅតា?

ខ៖ អ្វី! ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះគេអស់ហើយនឹងណាស់

ក៖ ប៉ុន្តែធ្លាប់មានប្រវត្តិកាលពីនៅក្មេងៗនឹងធ្លាប់បានធ្វើអីជាមួយគ្នាដែរទេតា?

ខ៖ ឈ្មោះហោស?

ក៖ អត់ទេដូចជាធ្លាប់មានអនុស្សាវរីយ៍ជាមួយមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធិរបស់តាហោស?

ខ៖ អ្វី! មានច្រើនណាស់ប៉ុន្តែឥឡូវនឹងវាស្លាប់អស់ហើយនឹងនៅរស់ខ្លះដែរ

ក៖ ប៉ុន្តែតាគិតថាមានអនុស្សាវរីយ៍អីគេខ្លះដែរជាមួយគ្នានឹង
ធ្លាប់តៅស្រែជាមួយគ្នារីក៏ធ្លាប់ធ្វើអីជាមួយ គ្នាដែរចឹង?

ខ៖

នឹងហោសកាលរៀនសូត្រជាមួយគ្នានឹងគេដល់ពេលដែរឈប់រៀនទៅនឹងខ្ញុំបានឈប់រៀន
នឹងនៅឆ្នាំ 1960នឹងអ្វីដូចជាឆ្នាំ1958-1959ទេនឹង

ក៖

ចុះតាគិតថាតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះនឹងតាធ្លាប់បានធ្វើការងារអីគេខ្លះដែរតា?

ខ៖ អត់មានធ្វើអីទេខ្ញុំធ្វើតែឡើងភ្នែកនឹង

ក៖ ចឹងតាឡើងភ្នែក?

ខ៖

តែមកដល់សម័យឌីជីថលនេះនៅសម័យឆ្នាំ1979នឹងមកបានខ្ញុំចេះធ្វើផ្ទះអីចឹងទៅណាស់

ក៖ អូ!បាទតាបាទ?

ខ៖ ចេះធ្វើគ្រែ ធ្វើតុ ធ្វើទូអីចឹងទៅណាស់

ក៖ ចឹងមានន័យថាតាចេះធ្វើផ្ទះ?

ខ៖ នឹងហើយចេះធ្វើ

ក៖

អូ!បាទតាគិតថាជីវិតរបស់តាមានការផ្លាស់ប្តូរអីគេខ្លះដែរតាតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះ ហោសតា?

ខ៖

ហេផ្លាស់ប្តូរដែរនឹងហោសពីដើមនឹងខ្ញុំនៅមានកំលាំងខ្ញុំកែទឹកម្តងនឹងកែមួយខ្លះហោស

ក៖ បាទតាបាទ?

ខ៖ ឥឡូវនឹងកែតែចុងមួយខាងកែមិនសឹងទាំងរួចផង

ក៖ បាទចុះតាគិតថាម្តូរអីដែរតាចូលចិត្តពិសារដែរ?

ខ៖

និយាយពីម្តូរបរិញ្ញខ្ញុំអត់រើសទេនឹងនិយាយទៅស្រុកស្រែពីដើមនឹងមួយចប់តាំងពីខ្ញុំកើតមកមិន ទាន់មានបីចេងហូបហោស នៅម្តូរឆ្ងាញ់ទាំងអស់នឹងពីដើមធម្មជាតិហោស

ក៖ បាទតាចុះ?

ខ៖ ត្រីសាច់អីនឹងធម្មជាតិ

សាច់ប្រូកអីនឹងសុទ្ធតែធម្មជាតិហោសយើងមិនប្រើថ្នាំដូចឥឡូវនឹងទេណាស់

ក៖ ចុះតាគិតថាឈ្មួញប្រជាប្រិយអីដែរតាគិតថាចូលចិត្តលេងតាំងពីក្មេងហោសតា?

ខ៖ ពីដើមមកនឹងខ្ញុំអត់មានប្រជាប្រិយអីទេមានតែឈ្មួញរាំរង្ស នឹងរាំក្បាច់នឹងអីទេ

ក៖ បាទតាចូលចិត្តរាំហោសតា?

ខ៖ តែក្បាច់ឥឡូវនឹងមិនមែនបទឆ្លុតចេះទេនឹង បទឥឡូវនឹងបទខ្ញុំលែងចូលចិត្តហើយនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែតាចូលចិត្តវាណាតា?

ខ៖ អូ!ខ្ញុំចូលចិត្តណាស់ពីដើមនឹង ពីដើមទៅធ្វើបុណ្យធ្វើទានអីនឹងម្តាយឪពុកអោយ4-10រៀលអីនឹងអត់ បានមាននុំស៊ីទេ

ក៖ ទៅតែវានឹងតែម្តង?

ខ៖ ទៅទិញតែសំបុត្រវានឹង

ក៖ អូ!ហ្វូចឹងហោសតា?

ខ៖ មានសំបុត្រ2រៀល ទៅ3រៀលអីចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទចុះតាចេះច្រៀងអត់តា?

ខ៖ អូ!ពីដើមនឹងចេះដែរ ប៉ុន្តែឥឡូវនឹងខ្ញុំលែងចេះហើយនឹង

ក៖ ចុះតាចូលចិត្តស្តាប់បទចំរៀងអត់តា?

ខ៖ ខ្ញុំចូលចិត្តណាស់ពីដើមនឹងលក្ខណៈមិនមែនចំរៀងឥឡូវនឹងទេណាស់

ក៖ បាទតាបាទ?

ខ៖ ចំរៀងស៊ុនស៊ីសាម៉ុតហោស

ក៖ ចុះមាននរណាគេម្នាក់នៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់តានឹងចេះលេងឧបករណ៍ភ្លេងដែរទេ?

ខ៖ ឥឡូវនឹងហោសអត់មានទេ

ក៖ បាទតា

ផ្ទះរបស់តានឹងលក្ខណៈបែបណាដែរតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះហោស?

ខ៖ ហីផ្ទះរបស់ខ្ញុំនឹងពីដើមផ្ទះធម្មតាដូចតែគេដុចឯងដែរនឹងប៉ុន្តែឥឡូវនឹងខ្ញុំអត់តែម្តងនឹង

ក៖ អូ!ចឹងហោសតា?

ខ៖ ខ្ញុំនៅអស់ជាងគេបំផុតនៅក្នុងភូមិនេះផ្ទះភ្ញៀមនៅនឹងដីនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែគិតថាផ្ទះមួយនឹងនរណាគេជាងកសាងសងដែរតា?

ខ៖ ខ្ញុំនឹងណាស់

ក៖ អូ!តាធ្វើដោយខ្លួនឯងណាតា?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ អូ!ចឹងតាចេះធ្វើផ្ទះ?

ខ៖ ខ្ញុំចេះធ្វើផ្ទះនឹង

ក៖ ចុះនរណាគេបានបង្រៀនអោយតាចេះធ្វើដែរ?

ខ៖

ហីកាលពីនៅជំនាន់ពលពតនឹងគេអោយខ្ញុំដើរធ្វើផ្ទះអីនឹងហាសកាលនៅរបបនោះនឹងដើរធ្វើតែផ្ទះ នឹងណាស់

ក៖ អូ!បាទចុះតាគិតថាជំនាញអីដែរតាគិតថាចេះស្ទាត់ជំនាញដែរតា?

ខ៖ ជំនាញនឹងធ្វើផ្ទះនឹងហើយនឹងធ្វើ តុ ធ្វើទូអីនឹង

ក៖ អូ!បាទតាចុះ?

ខ៖ ខ្ញុំចេះធ្វើប៉ុណ្ណឹងមនុស្សប្រុសនឹង ពីដើមមកឡើងតែដើមភ្នែកទេពីដើមនឹង

ក៖

ចុះតាអាចប្រាប់ពីពេលដែរនៅជំនាន់កាលពីតានៅតូចហើយរហូតដល់ពលពតនឹងអីសាវ៉ាក់ នឹងលុនណុល?

ខ៖ ជំនាន់អីសាវ៉ាក់នឹងខ្ញុំរត់តែចូលទៅក្នុងព្រៃជាមួយម៉ែជាមួយឪឪខ្ញុំនឹង

ក៖ ចុះនៅជំនាន់លុនណុលវិញតា?

ខ៖ ជំនាន់លុនណុលនឹងខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើជាទាហ៊ានដែរនឹង

ក៖ តានៅធ្វើជាទាហ៊ានហោសតា?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ ប៉ុន្តែមានការលំបាកអីទេដែរតា?

ខ៖ អត់អីទេខ្ញុំអើរលំបាកដែរកាលណាមានបាញ់គ្នាអីចឹងទៅលំបាកដែរនឹង
ធ្លាប់បាញ់គ្នាធ្លាប់អីនឹង ដល់ក្រោយមកខ្ញុំធ្វើដល់វិទនអីនឹងដល់គុកអីនឹង

ក៖ ចុះតាគិតថាកាលពីជំនាន់ពលពតនឹងតាមានការលំបាកអីគេដែរទៅតា?

ខ៖ ខ្ញុំជំនាន់ពលពតនឹងលំបាកដែរនឹងលំបាកគ្រប់យើងហូបមិនឆ្អែតទេ

ក៖ ប៉ុន្តែពេលណាឯតាលយប់ធ្វើជាទាហ៊ានហើយណាតា?

ខ៖ ខ្ញុំឈប់ហើយប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់គេថាខ្ញុំអត់ធ្វើជាទាហ៊ាន

ក៖ អូ!បាទតាចឹង?

ខ៖ ម៉្លោះហើយគេមិនយកខ្ញុំទៅសំលាប់ចោលទេនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែពេលណាឯគេជំលាសតាទៅណាដែរទៅចឹង?

ខ៖ អត់ទេនៅស្រុកណាឯចេញពីនឹងទៅនៅខាងភូមិឆ្មាយហោស

ក៖ នៅភូមិអីគេដែរតា?

ខ៖ ភូមិភ្នាយ

ក៖ នៅភូមិភ្នាយ អូចុះ?

ខ៖

ហើយដល់ពេលចឹងគេតាមដានមានគេរាយការណ៍ថាខ្ញុំធ្វើជាទាហ៊ាននៅជំនាន់ពលពត
ហាស

ក៖ បាទចឹងតា?

ខ៖

នៅជំនាន់លុនណាហាសម៉្លោះហើយគេតាមសំលាប់ខ្ញុំហោសប៉ុន្តែខ្ញុំដោះស្រាយចេញរួច
បានទាំង អស់នឹងណាស់

គេហៅខ្ញុំមកសួរហើយគេអង្គការនឹងគេហៅខ្ញុំចេញទៅធ្វើនៅកន្លែងស្រុកអីចឹងទៅ ណាស់

ក៖ បាទតានឹង?

ខ៖

ហេដក់គេអ្នកភូមិនឹងគេដឹងថាខ្ញុំធ្វើជាទាហាននឹងគេសុំខ្ញុំមកនៅភូមិវិញខាងស្រុកនឹងគេថា មិនអោយ ទៅទេនឹងអោយគាត់ទៅនរណាគេធ្វើផ្ទះ

ក៖ អូ!ពេទ្យណាងតាជាអ្នកធ្វើផ្ទះអោយគេហើយៗណាតា?

ខ៖ ចឹងទៅខ្ញុំក៏នៅរស់ទៅនឹង

ក៖ អូ!បាទប៉ុន្តែបងប្អូនរបស់តាទៅណាដែរទៅចឹង?

ខ៖ នៅតែផ្ទះនឹង

ក៖ នៅតែផ្ទះដែរពេលណាង?

ខ៖ នឹងហើយចឹង

ក៖ ចឹងមានន័យថាតារស់នៅបែកពីគ្រួសារមែនទេតា កាលពីជំនាន់ណាង?

ខ៖ អត់បែកទេ

ក៖ អូ!គេជំលាសទៅទាំងអស់គ្នាតែម្តងនឹងគ្រួសាររបស់តា?

ខ៖ នឹងហើយទៅទាំងអស់គ្នានឹង

ក៖ អូ!តាពេលណាងមានគ្រួសារហើយនៅតា?

ខ៖ ខ្ញុំមានគ្រួសារហើយនឹងខ្ញុំមានតាំងពីឆ្នាំ1970នឹងមក

ក៖ មានគ្រួសារហើយនឹងមានកូនអីទៀតណាតា?

ខ៖ នៅទេមិនទាន់មានកូនទេទាល់តែឆ្នាំ1976នឹងបានមានកូនមួយនេះ

ក៖ អូ!បាទតា

ចុះតាគិតថារហូតដាច់ពេលពតនឹងមកតាធ្លាប់មានជួបការលំបាកអីផ្សេងដែរទេតា?

ខ៖ យើងលំបាកដែរនឹង

ក៖ ចុះកាលណាងគេមិនទាន់ចាយលុយទេចឹងគេប្រើអីគេដែរទៅតា?

ខ៖ កាលពីយើងមិនទាន់ចាយលុយនឹងយើងប្រើអង្ករអីនឹងហាស
ចុះយើងមិនទាន់រកអីបានទេកាលពី ជំនាន់ពីដើមនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែយើងយកអង្ករគេមកហូប?

ខ៖ ជូរយកអង្ករចឹងទៅ

ក៖ ភាគច្រើនគេឡើងភ្នែកនឹងគេឡើងយកអីគេដែរតា?

ខ៖ ពីដើមហោស?

ក៖ គេឡើងភ្នែកនឹងគេឡើងយកអីគេដែរ?

ខ៖ គេឡើងយកស្ករនឹងយកមកលក់ហោស

ក៖ ឡើងយកស្ករធ្វើទុកលក់នឹងមែនតា?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ អូ!ភាគច្រើនយើងរកបានច្រើនដែរណាតា?

ខ៖ អូ!ខ្ញុំឡើងមួយថ្ងៃនឹងបានមួយពាងកន្លះហោស

ក៖ អូ!បានច្រើនដែរនឹងហោសតា?

ខ៖ នឹងហើយបើគិតជាឥឡូវនឹងវិញហោសថ្លៃណាស់

ក៖ ប៉ុន្តែឥឡូវនឹងតាឡើងលែងរួចហើយណាតា?

ខ៖ ខ្ញុំឡើងលែងកើតហើយនឹង

ក៖ ដោយសារតែតាចាស់ហើយណាតា?

ខ៖ នឹងហើយចាស់ហើយ

ក៖

ចុះតាគិតថាតាឆ្លងកាតឧបសគ្គនឹងការលំបាកនឹងដោយរបៀបណាដែរនឹងពីការលំបាករបស់តា ចឹងហាស?

ខ៖ ការលំបាកដែរនឹងខ្ញុំលំបាកត្រង់ការពីកំលាំងនឹងនៅមានខ្ញុំចេះតែធ្វើកើតហើយណាស់

ក៖ បាទតាចឹង?

ខ៖

ដល់ពេលឥឡូវនឹងធ្វើអីកើតគេរកដែរគេរកធ្វើនេះធ្វើនោះប៉ុន្តែខ្ញុំធ្វើលែងកើតហើយឥឡូវនឹងភ្នែកក៏ ងងឹតពីដើមភ្នែកភ្លឺនឹងខ្ញុំធ្វើបានទាំងអស់នឹង

ក៖ អូ!បាទតាចឹង?

ខ៖ ស្រែក៏ខ្ញុំចេះធ្វើភ្នែក ឡើងភ្នែកនឹងក៏ខ្ញុំចេះឡើងដែរធ្វើផ្ទះក៏ខ្ញុំចេះធ្វើ

ក៖ ចឹងមានន័យថាតាចេះច្រើនមុខហាសណាតា?

ខ៖ នឹងហើយ

ក៖ ចុះតារៀនមួយនឹងមកពីនរណាគេដែរតា?

ខ៖ បាទថាម៉េច?

ក៖ តាចេះដោយខ្លួនឯងរឺក៏តារៀនមកពីនរណាគេដែរ?

ខ៖

កាលពីជំនាន់ពលពតនឹងអើរគេមានមេជាងគេចាស់ៗនឹងយើងទៅធ្វើជាមួយគាត់ដែរចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទតាចឹង?

ខ៖ ដល់ពេលដែរធ្វើយូរៗទៅយើងចេះហើយនឹង

ក៖ អូ!យើងទៅរៀនជាមួយគេទៅមើលគេធ្វើ?

ខ៖ ធ្វើតុ ធ្វើទូ ធ្វើគ្រែអីនឹងចាំបាច់អីទៅមើលតែគេធ្វើទៅ

ទូគ្រែដែរគេយកមកលក់នឹងដល់ពេលចឹងទៅ បានមើលហើយអាចធ្វើបានហើយនឹង

ក៖ បាទតា

ចុះតាគិតថាពេលណាដែរតាគិតថាជាពេលដែរសប្បាយនៅក្នុងឆាកជីវិតរបស់តាដែរ?

ខ៖ ឥឡូវនឹងគ្មានពេលណាសប្បាយទេនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែពីមុនហាសតាកាលពីពេលដែរតានៅក្មេងរឹកអីចឹង?

ខ៖ កាលពីខ្ញុំនៅក្មេងនឹងខ្ញុំសប្បាយហាសទោះឡើងភ្នែកមែន

ក៖ ចឹងហោសតា?

ខ៖ សុំម៉ែទៅបុណ្យអីនឹងម៉ែអោយ10-20រៀលអីនឹងយកទៅរាំអីទៅ

ក៖ ចុះតាកាលពីនៅក្មេងហាស

តាធ្លាប់មានគោលបំណងតាពេលដែរធំឡើងនឹងតាចង់ធ្វើអីទេតា?

ខ៖ កាលពីខ្ញុំនៅរៀននឹងខ្ញុំនឹកឃើញពីក្មេងនឹងដល់ពេលដែរខ្ញុំធំមកនឹងមិនដែរអីទេ
ពួកខ្ញុំរៀនតាំងពី ថ្នាក់ទី12កាលពីដើមហាស

ក៖ បាទតាបាទ?

ខ៖ រហូតមកដល់ថ្នាក់ទី7នឹងមិនដែរមានលេខ2ទេ

ក៖ អូ!លេខមួយរហូតនឹងហោសតា?

ខ៖ បានលេខមួយរហូតនឹង

ក៖ អូ!ខ្លាំងហើយតា?

ខ៖ មានតែលោកគ្រូអោយលុយចាយទៀតនឹង

តែដល់ពេលដែរប្រលងនៅឆ្នាំ1971នឹងអូនៅឆ្នាំ1960 នឹងហាស

ក៖ បាទតាបាទ?

ខ៖ ប្រលងនៅឆ្នាំណាងដូចថាគេចង់ជំរុះចោលអោយអស់តែម្តងនឹងមនុស្ស5000នាក់
នឹងគេយកតែមនុស្ស100នាក់ទេ

ក៖ ប៉ុន្តែតាប្រលងជាប់ដែរ?

ខ៖ អត់ទេ

ក៖ តាប្រលងធ្លាក់ដែរ?

ខ៖ ប្រលងធ្លាក់ទាំងអស់នឹង ដល់ពេលដែរធ្លាក់អស់នឹងខ្ញុំក៏ឈប់តែម្តងនឹងទៅ

ក៖ ពេលណាខឹងខឹងពេក?

ខ៖ ចុះខឹងពេកចុះបើមនុស្ស5000នាក់ គេយកតែមនុស្ស100នាក់

ក៖ សុទ្ធតែអ្នកខ្លាំងៗហើយនឹង?

ខ៖

ខ្លាំងហើយសូម្បីតែគ្រូដែរទៅធ្វើមេប្រយោគប្រលងនឹងក៏ប្រាប់ខ្ញុំដែរណាស់ថាអត់ទេកូនសិស្សនឹង ក៏អត់មានជាប់ដែរធ្លាក់ទាំងអស់នឹង

ចុះបើចំនោទដែរយកមកដាក់អោយធ្វើនឹងហាសថ្នាក់ទី3នឹងយក

មកអោយថ្នាក់ទី7ធ្វើនឹងមនុស្សដែរថ្នាក់ទី7នឹងដែរទាន់រៀនហោស

ចឹងមានធ្វើអីត្រូវទៅអត់ត្រូវទាំងអស់

នឹងម៉ា5000នាក់នឹងយក100នាក់នឹងហាសមួយខេត្តកំពង់ស្ពឺនឹងហាស

ក៖ ចឹងធ្លាក់ទាំងអស់នឹងហោសតា?

ខ៖ បានធ្លាក់ទាំងអស់នឹង

ក៖ អូ!ចឹងចុះ?

ខ៖ ដូចជាគេជំរុះហាស

ក៖

បាទតាគេចង់ជំរុះយកអ្នកខ្លាំងៗតែម្តងនឹងចង់ដឹងថាបើយើងមិនបានរៀនចឹងទៅយកបាន ប្រលងជាប់អត់នឹង?

ខ៖

អើវបានជាប់ដែរបានជាប់100នាក់នឹងគេសរសេរចំនោទនឹងមិនត្រូវប៉ុន្តែគេបានខាងផ្សេងអី ចឹង ទៅណាស់

ក៖ បាទតា

ចុះបើសិនជាចង់អោយតាផ្តៃផ្តាំអោយទៅកូនចៅជំនាន់ក្រោយៗនឹងតើតាចង់ផ្តៃផ្តាំអីទៅ ពួកគាត់ដែរតា?

ខ៖

ផ្អែផ្អាំតែកូនចៅនឹងថាធ្វើម៉េចអោយតែចេះគិតរឿងរកស៊ីសព្វថ្ងៃនឹងកុំធ្វើហួសហេតុចាយវាយខុស ក្បួនសុខខ្នាត កុំអោយប្រព្រឹត្តនៅអំពើដែរខុសហាស

ក៖ ចុះបើតាចង់ហាមឃាត់អត់ចង់អោយគាត់ធ្វើអីជៀងរៀងវិញហាស តើតាចង់អោយពួកគាត់ ជៀសរៀងអីគេដែរទៅតា?

ខ៖ ជៀសរៀងសម័យឥឡូវនឹងវាមានថ្នាំជក់ថ្នាំអីចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទចឹងតាអត់ចង់អោយពួកគាត់ជៀសរៀងណាតា?

ខ៖ កុំអោយប៉ះពាល់អានឹង

ក៖ បាទចឹងមានអីចង់ផ្អែផ្អាំទៀតទេតា?

ខ៖

ហេមានផ្អែផ្អាំអីមានតែផ្អែផ្អាំកូនចៅនឹងតែប៉ុណ្ណឹងថាកូនចៅបើកូនឯងកុំអោយមានបញ្ហាមួយនឹង កុំអោយមានប៉ះពាល់អាគ្រឿងញៀននឹងអោយសោះនឹង

ក៖ ដោយសារតែមួយនឹងធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់ជីវិតរបស់មនុស្សណាតា?

ខ៖ នឹងហើយប៉ះពាល់ដល់ជីវិតរបស់មនុស្ស ខ្ញុំឆ្ងល់ចេះវិញឆ្ងល់ត្រង់ថាគ្រឿងញៀននឹង គេរកជាតិស្ទីរីក៏រកថ្នាំអីអាចធ្វើអោយកូនសំលាប់ម៉ែឪបាននឹង

ក៖ ខ្ញុំអត់ដឹងដែរតា?

ខ៖ ខ្ញុំឆ្ងល់តែត្រង់នឹងហាសពីដើមនឹងបើថាមានចេះបាទឡើអីចឹងទៅមិនថាទេ ហើយអាគ្រឿងញៀននឹង

យកមកអាត្មាខ្លួនៗនឹងជក់គ្រឿងញៀននឹងអីយូរៗទៅលូចរបស់ម៉ែលូចរបស់ឪ ហើយនឹងហ៊ានសំលាប់ ឪទៀតនឹង

ក៖ បាទតានឹងហើយ?

ខ៖ មានគេផ្សាយរាល់ដងដែរតើនឹង

ក៖ លឺតាលឺៗនឹងតា?

ខ៖ នឹងហើយគេផ្សាយ

ក៖ អូ! ចឹងតាអត់មានអីចង់ផ្តេផ្តាំទៀតទេណាតា?

ខ៖ ចឹងខ្ញុំមិនដឹងថាផ្តេផ្តាំអីទៀតទេ

ក៖ ចឹងជាចុងក្រោយខ្ញុំអរគុណច្រើនតាដែរបានអោយខ្ញុំបានសំភាសន៍ពីប្រវត្តិរបស់តា
ហើយខ្ញុំនឹងដាក់ការសំភាសន៍មួយនឹងទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលា
ដើម្បីកំលែកទុកអោយតានៅពេលក្រោយចឹងហាសតា?

ខ៖ បាទនឹងហោស?

ក៖ បាទចឹងអរគុណច្រើនតា។។។